

[Ebba Strange.]

geloven, i lighed med mange andre, der har fast ansættelse enten i et privat firma eller i en offentlig virksomhed som funktionærer, eller andre, der får fuld løn under sygdom, får den ret.

Så har vi fra SFs side ikke ønsket at være medforslagsstillere til ændringsforslaget om en forlængelse af barselhvilen til 26 uger, fordi vi forudså, at vores eget barselorlovsforslag ville komme til behandling her i salen i denne periode, og derfor syntes vi, det ligesom var dobbelt konfekt at foreslå både det ene og det andet. Men jeg kan meddele, at vi vil stemme for det, da det jo indeholder en del af det, der også lå i vores eget barselhvileforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

Som fru Ebba Strange var inde på, løser ændringen i § 3 ikke de problemer, der er for arbejderne i forbindelse med dagpengeloven, og vi går derfor ind for SFs ændringsforslag. Jeg kan også erklære mig enig i de bemærkninger, fru Ebba Strange kom med om denne ændring. Som følge heraf går vi også imod fremskridtspartiets ændringsforslag, som absolut ikke løser problemerne.

Vi har derudover selv stillet en række ændringsforslag, hvis sigte er at sikre en 100 pct.s dækning af løntab i forbindelse med sygdom. Det drejer sig først om ændringsforslag nr. 3. Man glemmer jo altid, at det nu engang koster penge at være syg, og det kan ikke nytte noget, at man ligesom vil kriminalisere og forestiller sig, at lønarbejdere vil snyde og bedrage, fordi de må melde sig syge. Det er meget, meget vanskeligt at skaffe sig hjælp under sygdom, bl. a. hjemmehjælp o. lign., fordi man ikke har tilstrækkelig økonomi til at kunne bære omkostningerne. Vi kan ikke gå ind for, at lønarbejderne skal stilles ringere end tjenestemænd og andre.

Vi går også imod den nedtrapping, der kan finde sted, hvis en person bliver sygemeldt efter langvarig arbejdsløshed, og vi mener, det er udtryk for et hul i loven, at arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge ikke løber parallelt, men at der kan være en nedtrapping, således at en person, der er langvarigt arbejdsløs og derefter bliver sygemeldt, kun får 90 pct. af arbejdsløshedsdagpengene og ikke af den indtægt, han oprindeligt skulle have. Da vi går ind for, at der skal være 100 pct. dækning også ved syg-

dom under arbejdsløshed, foreslår vi, at det skal være den sidste arbejdsindtægt, der skal lægges til grund for beregningen under langvarig sygdom.

Vores øvrige ændringsforslag går ud på en udvidelse af barselhvilen for alle kvinder, der er omfattet af dagpengeloven, til en 26 ugers barselhvile. Det vil sige, at det gælder både de biologiske mødre og den ene af adoptivforældrene, og det gælder de medhjælpende hustruer. Det er jo et krav, der har været fremsat af den kvindelige del af arbejderbevægelsen i lang, lang tid, og den kvindelige fagbevægelse har ofte fremdraget det som et krav. Det har været fremdraget af kvindeorganisationerne, det har været fremdraget af kvindekommisjonen, og ikke mindst burde man netop i denne tid, hvor der er en betydelig større arbejdsløshed blandt kvinder end det generelle arbejdsløshedsniveau, sige, at det vil kunne skaffe flere kvinder i arbejde, hvis man bruger tidspunktet nu til at udvide barselhvilen til 26 uger. Det føler vi er en bedre ordning end de tanker, der har været fremme bl. a. fra socialdemokratiets side om sabbatorninger o. lign., som vi jo har fået at vide ikke er realistiske og ikke vil kunne gennemføres i praksis andet end for visse grupper. Dette forslag vil helt reelt kunne bringe flere kvinder i arbejde, og det var jo lige en lejlighed for socialdemokratiet til at virkeliggøre nogle af de tanker, man i ord går så stærkt ind for.

Når man så taler om udgifterne, bør man også vurdere dem netop under hensyntagen til de besparelser, der kan opnås med hensyn til arbejdsløshedsdagpenge for kvinder, og derfor er det meget snæversynet og kortsynet, det, man gang på gang oplever, at når man skal vurdere et lovforslag og de besparelser og de udgifter, der kan være tale om, så ser man det ikke som et samlet billede, men kun inden for de ganske snævre rammer, hvor denne lovgivning lige præcis virker, man tager ikke de andre hensyn med, de følgevirkninger, som man ikke har gjort op. Vi må derfor anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, vi her har stillet.

Jeg kan i øvrigt bemærke, at vi kan gå ind for ændringsforslag nr. 5 om nedsættelse af karenstiden for medhjælpende hustruer og for ændringsforslag nr. 11, der jo netop er et forslag, der ikke er helt så vidtgående som vores eget med hensyn til 26 ugers reglen.